

Andersen i, at det er problematisk, og at det er for dårligt, for vi skal have det her analyseret.

Vi har jo lidt haft en debat i dag, hvor SF og Socialdemokraterne mener, at ledigheden simpelthen stiger, så vi er ved at have et stort problem dér, men jeg mener nu også, at det, at vi mangler arbejdskraft, gør, at mange føler sig pressede og stressede, fordi de skal nå rigtig meget, fordi de ikke kan få de kolleger, de har brug for. Og det viser bare, at der er behov for endnu en jobplan, en arbejdsmarkedsplan, hvor vi prøver at skaffe mere arbejdskraft.

Kl. 17:20

Formanden:

Tak til fru Henriette Kjær. Vi holdt det præcis inden for de afsatte tre kvarter, plus/minus nul. Den næste i ordførerrækken er fru Margrethe Vestager.

Kl. 17:20

(Ordfører)

Margrethe Vestager (RV):

Debatten i dag har meget klart vist, at der er brug for løsninger. Det, der var overraskende ved statsministerens tale i tirsdags, var jo i virkeligheden, hvor ærlig og åben en statsminister vi så.

Hvis man nu ser bort fra genren – det er jo sådan lidt en festtale; den har festtalens karakter – var det en meget åben opremsning af de problemer og dilemmaer, som regeringen efter 7 år ved magten ikke har kunnet håndtere. Og det uanset, hvilke valgløfter der er udstedt, og uanset, om det vedrører verdensfreden eller toiletterne på skolerne. Lad mig give nogle få eksempler: Det er tredje år i træk, hvor statsministeren taler om strukturelle reformer og mangel på arbejdskraft, uden at der er sket noget markant. Statsministeren siger, at der er ført en klar og konsekvent retspolitik, men der er flere våben, oftere skyderier og krig mellem bander i Københavns gader. Regeringens politik virker ikke.

Der er også ført en såkaldt fast og fair udlændingepolitik, men der er lige så mange henvendelser om tvangsægteskaber, som før regeringen kom til, der er skræmmende eksempler på æreskriminalitet, der er færre børn af indvandrere, som i dag får en uddannelse, end der var i 2002, og der er desværre også flere, som er i kontakt med ordensmagten. Det er ineffektivt, regeringens politik virker ikke.

Så har vi igen hørt, at vi skal have et sundhedsvæsen i verdensklasse. Hvornår? Hvornår er det, det kommer – sundhedsvæsenet i verdensklasse? Pengene fosser fra offentlige til pri-

vate sygehuse, altså offentlige sygehuse, som skal spare, og som oplever en markant mangel på medarbejdere. Det virker ikke.

Det er jo blot en antydning af prisen for V og K for samarbejdet med Dansk Folkeparti, og det er dyrt, især i lyset af at det ikke virker.

Vi er midt i en global krise, som er større end vores, større end Danmarks, men med virkninger potentielt langt ind i den enkelte families økonomi. Det varsler andre tider. Der er selvfølgelig grænser for, hvad regeringen og Folketinget kan gøre, men det, vi kan, skal vi naturligvis gøre med den statsgaranti, der nu er stillet for indskyderne. Det er langt ud over de partipolitiske hensyn at give et politisk bidrag til ro og genetablering af stabilitet og tillid.

Men det er tankevækkende at opleve, hvordan Nationalbanken må arbejde for at holde den faste kronkurs. Det er tankevækkende, fordi det er længe siden, det har været så klart, at der er en høj pris at betale for at stå uden for ØMU'en. Og for os peger det endnu en gang på behovet for, at også Danmark er en del af Den Økonomiske og Monetære Union.

Den finansielle krise stiller krav til nuets politik, men der stilles også store krav til politikken for fremtiden, og den finansielle krise skal meget nødig blive en undskyldning for at undlade reformer. Tværtimod burde den være en ekstra motivation til at fastholde et reformperspektiv for at sørge for, at vi har en sund dansk økonomi med reformer, som sikrer arbejdskraft, som sikrer en holdbar økonomi, som sikrer høj beskæftigelse. For hele vores velfærd, hele vores velstand afhænger af mennesker. Den afhænger af, at der er mennesker til at finde på, mennesker til at tage fra, og det uanset, om det er på skolen eller på sygehuset, i bofællesskabet, hvor de handicappede bor, eller i virksomheden, der producerer til eksportmarkedet.

En holdbar økonomi i Danmark er jo både den statslige økonomi og sandelig også den kommunale og den regionale økonomi. Desværre har fraværet af reformer lagt rigtig stramme bånd på kommunerne. Det er bånd, der især strammer de steder, hvor det er regeringens løfter, der sætter dagsordenen, og ikke det lokale demokrati eller den lokale prioritering. Dermed er det jo også sagt, at der er brug for en tillidsreform i mere end én forstand. Der er brug for det helt konkret, fordi tillid betyder tid – tid til arbejdet for lærere og sygeplejersker i stedet for tid til rapporter og ørkesløs kontrol.

Kl. 17:25